

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **Ing. V. B.**, bytem, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravní správy**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2014, č. j. JMK 101086/2014, sp. zn. S-JMK 101086/2014/ODOS/St,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

**I.
Podstata věci:**

Rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 9. 2014, č. j. JMK 101086/2014, sp. zn. S-JMK 101086/2014/ODOS/St, bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí

Magistrátu města Brna ze dne 7. 7. 2014, č. j. ODSČ-40545/14-31 (dále též „správní orgán I. stupně“) bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 11 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil dne 23. 1. 2014 ve 22:25 hod. v na ulici, kdy s vozidlem tov. zn., registrační značky: neoprávněně stál na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením. Za uvedený přestupek byla mu podle ust. § 125c odst. 4 písm. d) citovaného zákona v souladu s ust. § 11 odst. 1, 2 a § 12 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o přestupcích“) uložena pokuta v částce 5.000 Kč.

II.

Shrnutí žalobní argumentace:

Žalobce shodně s odvolacími námitkami namítl, že žalovaný nerozhodl v souladu s právními předpisy, konkrétně zákonem č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, neboť nesprávně jeho jednání bylo podřazeno pod ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 11 citovaného zákona, ačkoli mělo být kvalifikováno dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) citovaného zákona. Argumentoval tím, že značení na místě, kde se dopustil přestupku, nesplňuje požadavky citovaného zákona, když ust. § 21 vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001 Sb., uvádí, že značka „Vyhrazené parkoviště pro vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou“ (č. V10f) je vždy doplněna značkou „Vyhrazené parkoviště“ č. IP 12, kde je uveden symbol zařízení nebo prostoru pro osoby na vozíku. Toto upřesňují technické podmínky Ministerstva dopravy TP 65 bod 9.3.4.6, které uvádějí, že je nezbytné, aby na značce IP 12 místo nápisu „RESERVÉ“ byl uveden symbol přístupnosti. Ze všech fotografií ve spisu je přitom patrné, že značka IP 12 obsahuje nápis „RESERVÉ“ nikoliv symbol přístupnosti. Dle jeho názoru vytýkané jednání mělo být podřazeno pod ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, čímž výše pokuty by byla stanovena v rozmezí 1.500 až 2.500 Kč. Nesprávným právním hodnocením skutkového stavu tak došlo ke zkrácení jeho práv. Navrhl proto, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Závěry obsažené v žalobě doplnil a rozvedl v replice ze dne 7. 1. 2016 téhož dne doručené i zdejšímu soudu.

III.

Shrnutí stanoviska žalovaného:

Žalovaný nesouhlasil s žalobními námitkami, nárok uplatněný v žalobě v celém rozsahu neuznal. S tvrzením, že žalobcovo jednání mělo být právně kvalifikováno dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, nesouhlasil. Odvolal se na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí (strana 3 a 4). Dopravní značení na popisovaném místě bylo plně v souladu s právními předpisy, vyhrazené parkovací místo pro vozidlo převážející osobu těžce

postiženou nebo těžce pohybově postiženou bylo řádně označeno jak svislým, tak vodorovným dopravním značením. Údaje o tom, pro koho je parkoviště vyhrazeno, mohou být uvedeny na dodatkové tabulce (která svislou dopravní značku pod kterou je umístěna doplňuje, zpřesňuje, nelze ji tedy vnímat samostatně, ale právě ve spojení s konkrétní značkou, k níž se váže), i přímo na značce č. IP 12. Pokud je symbol zařízení nebo prostoru pro osoby na vozíku uveden dodatkové tabulce ke značce č. IP 12, nikoliv přímo na značce č. IP 12, není toto dopravní značení v rozporu s právními předpisy, jak opakovaně namítá žalobce. Ve správním řízení byl bezpečně zjištěn stav věci ze shromážděných podkladů a provedených důkazů, žalobce byl náležitě poučen o svých procesních právech a povinnostech, v řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí nedošlo k pochybení, kterým by byl žalobce zásadním způsobem zkrácen ve svých právech. Pro úplnost poukázal žalovaný dále i na stanovisko Ministerstva dopravy ČR, které neshledalo důvod pro zrušení rozhodnutí žalovaného v rámci přezkumného řízení dle ust. § 94 a následující zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“). Vzhledem ke zcela spolehlivě a přesně zjištěnému stavu věci, ke shromáždění naprosto dostatečných podkladů i správnému právnímu posouzení zjištěného skutkového stavu, navrhl žalovaný, aby žaloba byla zamítnuta.

IV.

Shrnutí relevantních skutečností zjištěných ze správního spisu:

Ve správním spise je evidováno oznámení přestupku Městské policie Brno, jednotka projednávání přestupků Křenová 4, sp. zn. MP-00366/07D-14, zápis o podaném vysvětlení poskytnutý žalobcem dne 24. 1. 2014, fotodokumentace umístění a vzhledu dopravních značek, výpis z evidenční karty osoby ze dne 28. 3. 2014 se zaznamenáním čtyřech přestupků, vydaný příkaz dne 28. 4. 2014, č. j. ODSČ-40545/14-14, sp. zn. ODSČ-40545/14-RO/PŘ, jímž žalobce byl uznán vinným z výše popsání skutkového děje, čímž porušil ust. § 67 odst. 8 zákona o silničním provozu a byla mu uložena pokuta v částce 5.000 Kč. Dne 19. 5. 2014 podal žalobce odvolání, připojil přílohou fotodokumentaci. Správní řízení bylo zahájeno oznámením ze dne 5. 6. 2014, žalobce byl předvolán k ústnímu jednání dne 2. 7. 2014, jeho výpověď byla protokolárně podchycena. Rozhodnutí v předmětné věci vydal správní orgán I. stupně dne 7. 7. 2014 (citováno výše), dne 14. 7. 2014 podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl dne 10. 9. 2014 (citováno výše), které je předmětem soudního přezkumu.

V.

Posouzení věci:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní dále též „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání,

příčemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Úvodem soud považuje za důležité zdůraznit, že v dané věci se jedná o přestupkové správní řízení, jehož cílem je zjistit, zda obviněný z přestupku naplnil znaky skutkové podstaty posuzovaného přestupku, zda je za přestupek odpovědný a zda jsou dány důvody k uložení trestu za spáchaný protiprávní čin.

V daném případě žalobce nepopíral, že dne 23. 1. 2014 ve 22:25 min. v na ulici, řídil motorové vozidlo tov. zn., registrační značky: a stál na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením. Otázkou posouzení je, zda na uvedeném místě stál oprávněně či nikoliv vzhledem k označení parkovacího místa a jeho umístění.

Soud uvádí, že stanovení dopravního značení se vydává formou opatření obecné povahy, tj. správního aktu s konkrétně vymezeným předmětem regulace a neurčitým okruhem adresátů (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008-10, www.nssoud.cz). Z citovaného rozhodnutí vyplývá, že „*stanovení dopravního značení představuje typický snad až „učebnicový“ příklad opatření obecné povahy v materiálním pojetí. Jestliže se totiž tato forma rozhodnutí vyznačuje konkrétností předmětu a obecností subjektu, jedná se z materiálního hlediska právě o opatření obecné povahy (k tomu blíže viz např. J. Vedral: Správní řád – komentář, Polygon, 2006, str. 966 a násl.; Jan Kněžínek: Opatření obecné povahy na praktickém příkladu stanovení dopravního značení, Právní fórum č. 4/2007, str. 143 a násl.)*“. Právě umístění dopravní značky na konkrétní místo totiž dochází ke konkretizaci pravidel (práv a povinností blíže nespecifikovaných účastníků provozu na pozemních komunikacích), vyplývajících z této dopravní značky na konkrétní dopravní situaci, která existuje na daném místě“. Dále z dalšího rozsudku NSS ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008-10, www.nssoud.cz vyplývá, že „*smysl umístění dopravních značek nemůže být samoúčelný či dokonce šikanózní, nýbrž musí být racionální a opodstatněný některým z uvedených legitimních důvodů. Pokud takový důvod neexistuje, jedná se o dopravní značku umístěnou protizákonně*“. Zdejší soud shrnuje, že účelem přestupkového řízení není, aby správní orgány zkoumaly soulad umístění dopravních značek s právními předpisy. Tato pravomoc nenáleží ani zdejšímu soudu v rámci přezkoumávání rozhodnutí žalovaného. Dopravní značka je umístěna na základě opatření obecné povahy, jehož správnost je presumována až do doby, než je jeho nesprávnost příslušným způsobem osvědčena a opatření obecné povahy zrušeno.

Během správního řízení bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce nerespektoval dne 23. 1. 2014 ve 22:25 hod. v na ulici dopravní značku umístěnou na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením. Tato skutečnost byla prokázána listinnými důkazy a podklady založenými ve správním spise, zejména fotodokumentací. Místo přestupku potvrdil i žalobce sám při podání vysvětlení dne 24. 1. 2014 i při ústním jednání dne 2. 7. 2014. Jeho výtky se však týkaly značení parkovacího místa, které bylo dle jeho názoru zmatečné, nebylo zřejmé, které parkovací místo je tímto způsobem vyznačeno, tzn., které je vyhrazeno pro vozidlo označené

parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením. Rovněž jeho výhrady směřovaly k umístění a provedení dopravního značení. Soud se s jeho argumentací nemohl ztotožnit. Z příložené fotodokumentace vyplývá, že vozidlo tov. zn., registrační značky:, stálo na parkovacím místě označeném bílými čarami na povrchu komunikace, asfaltovaná komunikace je lemovaná asfaltovým chodníkem, za chodníkem je travnatá plocha s městskou zelení; místo sousedí na jedné straně s betonovým ohrazením kontejneru na komunální odpad a na druhé straně s dalším parkovacím místem označeným bílými čarami. Byť žalobce namítal, že uvedené čáry jsou opotřeby za hranici viditelnosti, proto nejsou v nočních hodinách a při snížené viditelnosti vidět, nelze se i s tímto jeho tvrzením ztotožnit, neboť z fotografií ve správním spise je zcela zřejmo, že bílé čáry na zemi jsou viditelné a přestože jsou již částečně opotřeby, tato skutečnost je nečiní neviditelnými. Poloha žalobcova vozidla byla zádi k chodníku, zadními koly u obrubníku se zavazadlovým prostorem mírně přesahujícím nad chodník. Svislá dopravní značka IP 12 „Vyhrazené parkoviště“ se dvěma dodatkovými tabulkami byla umístěna za chodníkem, tzn., že bylo v možnostech řidiče ji vidět, zvláště pro řidiče odcházejícího od vozidla podél vozidla směrem k chodníku, tedy směrem, kde je značka viditelná. Z fotografie dále vyplývá, že vedlejší auto výhled na značku nemohlo zakrýt, jelikož stálo zcela mimo úhel pohledu řidiče couvajícího vozidla. Stejně tak i mimo úhel pohledu řidiče odcházejícího od vozidla i mimo úhel pohledu řidiče odcházejícího od vozidla. Z připojené fotografie je zřetelně patrné umístění žalobcova vozidla na pozemní komunikaci, jeho poloha a orientace.

Argumentace žalobce, že viditelnost v uvedené době byla snížena nepříznivým počasím, byla vyvrácena informací, kterou si zajistil správní orgán a která je zaevidována i ve správním spise uvedené na <http://pocasi.divoch.cz/brno.php?fd=2014-01-23>. Z historie počasí uvedeného dne v Brně bylo zjištěno, že bylo zataženo a teplota -4 °C. Nepršelo, nebyla mlha.

Dle ust. § 12 odst. 1 písm. m) vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů, kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích vyplývá, že informativní značky provozní jsou „Vyhrazené pracoviště“ (č. IP 12); údaje o tom, pro koho je parkoviště vyhrazeno, např. název organizace, státní poznávací značka, symbol zařízení nebo prostoru pro osoby na vozíku a popř. v jaké době jsou uvedeny na dodatkové tabulce; tyto údaje mohou být uvedeny i na značce místo nápisu, např. „RESERVÉ“, „TAXI“, „BUS“; mimo dobu, po kterou je parkoviště vyhrazeno smějí na takto označeném místě zastavit a stát i řidiči jiných vozidel, pokud to není jinak zakázáno; případný stanovený způsob stání se vyznačuje obdobně jako na značkách č. IP 11b až č. IP 11g; značka č. IP 12, kde je uveden symbol zařízení nebo prostoru pro osoby na vozíku, označující parkoviště vyhrazené podle zvláštního předpisu, je vždy doplněna vodorovnou dopravní značkou „Vyhrazené parkoviště pro vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou“ (č. V10f); značka ukončuje platnost značek č. B28 a č. B29.

Z dikce citovaného právního ustanovení vyplývá, že údaje jsou uvedeny na dodatkové tabulce, jejich uvedení přímo na značce je alternativní, což je vyjádřeno slovem „mohou“.

Ve světle výše uvedených zásad a nastoleného právního režimu dospěl soud k závěru, že rozhodující správní subjekty učinily správné právní úvahy, pokud žalobcovo protiprávní jednání kvalifikovaly dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 11 zákona o silničním provozu, nikoliv jak mylně se domnívá žalobce, že jeho jednání mělo být posuzováno dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) citovaného zákona. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žalobcem uplatněné žalobní námitky nejsou ve vztahu k napadenému rozhodnutí důvodnými.

Nad rámec nutného dále soud podotýká, že soulad obou správních orgánů s platnými právními předpisy potvrdilo i Ministerstvo dopravy ve sdělení ze dne 7. 9. 2015, v němž rozhodlo, že podnětu na zahájení přezkumného řízení podaného žalobcem nevyhoví. Uvedené sdělení předložil žalobce soudu v rámci upozornění na odpadnutí překážky v pokračování řízení dle ust. § 48 odst. 5 s.ř.s.

Krajský soud na základě shora provedeného posouzení žalobních námitek dospěl k závěru, že tyto nejsou důvodné, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 15. června 2016

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová